

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ

ΛΟΥΚΑΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ Α΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Πολλοί, βλέποντες τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ ὀψάρια φεύγοντα, καὶ μικρότατος συμῆ κτύπος, πείθονται, ὅτι αὐτὰ ἔχουσιν ὄξυτάτην ἀκοήν· αὐτὰ ὁμως, ἐπειδὴ ἔστερημένα εἰσὶ τῶν ὀργάνων τῆς ἀκουστικῆς δυνάμεως, οὐδεμίαν αἴσθησιν ἀκοῆς ἔχουσιν, ἀλλ' εἰσὶ παντελῶς κωφά. Πόθεν οὖν κινοῦνται καὶ φεύγουσιν, ὅταν ἀκουσθῇ κτύπος; Ὁ ὅποιοςδήποτε κτύπος οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰμὴ κίνησις τοῦ ἀέρος ὑπὸ τοῦ κτυποῦντος σώματος γινομένη· ὁ δὲ ἀήρ, κινούμενος καὶ κυματιζόμενος, συγκινεῖ καὶ συγκυματίζει τὸ ἐφαπτόμενον αὐτοῦ ὕδωρ. Τὰ ὀψάρια ἔστερημένα μὲν εἰσὶ τῆς ἀκοῆς,

ἔχουσιν ὁμως αἰσθητικωτάτην τῆς ἀφῆς τὴν αἴσθησιν· ὅθεν τὴν κίνησιν τοῦ ὕδατος, τὴν ὑπὸ τοῦ κτύπου γινομένην, αἰσθανόμενα μεταβαίνουσιν εὐθὺς εἰς ἄλλον τόπον. Κωφὰ ἦσαν τὰ ὀψάρια τῆς λίμνης Γεννησαρέτ, καθὼς καὶ πάντα τὰ ἄλλα ὀψάρια· πλὴν ὅταν, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν λίμνην ἐκείνην, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ « Χαλάσατε ^{Λουκ. 5,} τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν », τότε ἤκουσαν, καὶ κωφὰ ἦσαν, τῆς δεσποτικῆς αὐτοῦ φωνῆς, καὶ ἀκούσαντα ὑπήκουσαν τὸ ἐξουσιαστικὸν αὐτοῦ πρόσταγμα. Ὅθεν οὐκ ἔφυγον, ἀλλ' ἤλθον· οὐ διεσκορπίσθησαν, ἀλλὰ συνήχθησαν, καὶ ἐκλείσθησαν εἰς τὸ

δίκτυον· τοσοῦτον δὲ πλήθος συνήχθη, ὥστε τὸ μὲν δίκτυον ἐσχίζετο, οἱ δὲ ἀλιεῖς ἐγέμισαν δύο πλοῖα. Ἡμεῖς ἔχομεν τῆς ἀκοῆς τὰ ὄργανα, ἔχομεν ὠτία, ἀκούομεν καθ' ἐκάστην ἡμέραν τὴν δεσποτικὴν τοῦ εὐαγγελίου φωνήν· πλὴν μηδὲ ὡς ὑπακούοντες τοῖς θεοῖς αὐτοῦ προστάγμασι, γινόμεθα τῶν ἀλόγων καὶ κωφῶν ὀφθαλμίων ἀλογώτεροι καὶ κωφότεροι. Ἐφαπλοῦσι τὴν σήμερον οἱ ἱεροκέρυκες διὰ τῆς ἑρμηνείας τὸν εὐαγγελικὸν λόγον, καθὼς τότε οἱ ἀπόστολοι τὰ δίκτυα διὰ τῆς ἀλιευτικῆς τέχνης· πλὴν οἱ ἄνθρωποι, ἀκούοντες τοῦ θεοῦ τὸ πρόσταγμα, οὐχ ὑπακούουσιν, οὐδὲ συνάγονται ὑποκάτω εἰς τὸν ἐλαφρότατον τοῦ Κυρίου ζυγόν, καθὼς τότε τὰ ὄφάρια εἰς τὰ δίκτυα, ἀλλὰ παρακούουσι καὶ φεύγουσι. Τί ἄλλο λοιπὸν μένει εἰς τοὺς ἱεροκέρυκας εἰμὴ ἡ σιωπή; Οὐχὶ τοῦτο, διότι περὶ τούτου ἐκήρυξεν ὁ Παῦλος τὸ οὐαί· « Οὐαί » δὲ μοί ἐστιν, εἰ μὴ εὐαγγελίζωμαι ». Ὁ ἀλιεὺς ἐκπληροῖ ὅλον τὸ χρέος αὐτοῦ, ὅταν καὶ ἀπλώσῃ ἐπιτήδεια, καὶ σύρη, ὡς πρέπει, τὰ δίκτυα· ὁμοίως καὶ ὁ ἱεροκέρυξ, ὅταν εὐσεβῶς διδάξῃ τῆς θείας γραφῆς τὸν λόγον, καὶ διερμηνεύσῃ αὐτὸν θεοπρεπῶς, τότε ὅλον τὸ χρέος αὐτοῦ ἐπλήρωσεν. Ἡμεῖς οὖν σπουδάσομεν, τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι πᾶσαν τὴν ἐλπίδα ἀναθέμενοι, καὶ διδάξαι καὶ διερμηνεύσαι τὸν σημερινὸν εὐαγγελικὸν λόγον· ἔργον δὲ ὑμέτερόν ἐστι καὶ ἡ εὐλαβῆς τοῦ λόγου ἀκρόασις καὶ ἡ πρόθυμος εἰς τὸν θεὸν ὑπακοή.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ,

εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλιεῖς, ἀποθάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

Πλησίον τῆς λίμνης Γεννησαρέτ ἐδίδασκεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· τοσοῦτον δὲ πλήθος ἀνθρώπων συνήχθη ἐκεῖ, ὥς ἐπιπτον ἐπάνω αὐτοῦ, σπουδάζοντες ἀκοῦσαι τὴν ἐπουράνιον αὐτοῦ διδασκαλίαν· « Ἐγένετο δέ, λέγει ἀνωτέρω ὁ θεηγόρος Λουκ. 5, 1. » Λουκᾶς, ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ » αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ ». Ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ λίμνῃ εἶδε δύο πλοῖα, τὸ μὲν τοῦ Πέτρου, τὸ δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου· εἶδε δὲ καὶ τοὺς ἀλιεῖς, οἷτινες, ἐξελθόντες ἀπὸ τῶν πλοιαρίων, ἔπλυναν τὰ δίκτυα αὐτῶν.

Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ αὐτ. 3. ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

Τὰ πλοῖα, ὡς φαίνεται, ἦσαν πολλὰ πλησίον εἰς τὴν γῆν· ὅθεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός, βλέπων, ὅτι ὁ λαός, ἐπιπίπτων ἐπ' αὐτόν, καὶ κατασενοχωρῶν, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ διεσκέδαζε, καὶ τὴν ἀκρόασιν τοῦ λαοῦ συνέχεεν, ἵνα μὴ παρακοπῇ τοῦ θεοῦ τὸ ἔργον, εἰσέβη εἰς τὸ τοῦ Πέτρου πλοῖον, καὶ παρεκάλεσεν αὐτόν, ἵνα ἀπομακρύνῃ αὐτὸ ὀλίγον ἀπὸ τῆς γῆς, ὅπως ἂν ἐκ τοῦ πλοίου ἀπαρεμποδίστως διδάσκῃ. Καθίσας οὖν ἐν τῷ πλοίῳ τοῦ Πέτρου, ἐξ αὐτοῦ ἐπότιζε τοὺς διψῶντας λαοὺς τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ τὰ σωτήριανάματα.

Λουκ. 5, 4.

Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.

Ὅτε ἐτελείωσε τὸ πνευματικὸν ἔργον, τότε ἐφρόντισε καὶ περὶ τῶν ἀναγκαίων τῷ σώματι· τότε εἶπε τῷ μὲν Πέτρῳ « Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος », ἤγουν ἀπομάκρυνον ἔτι τὸ πλοῖον, καὶ φέρε αὐτὸ εἰς τὸ βαθὺ μέρος τῆς λίμνης· αὐτῷ δὲ τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ εἶπε « Χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν », ἤγουν ἀπλώσατε τὰ δίκτυα, ἵνα ἀλιεύσητε. Τοῦτο δὲ τὸ παράδειγμα διδάσκει καὶ λέγει σοι· μηδέποτε ἐγκαταλείψῃς τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ διὰ τὴν σωματικὴν σου ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ τελείωσον πρῶτον τὸ θεῖον ἔργον, ἔπειτα φρόντισον καὶ περὶ τῆς τοῦ σώματος χρείας. Πρὸς δὲ τὴν προσταγὴν τοῦ σωτῆρος ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπε τὰ ἑξῆς·

αὐτῷ.
5.

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

Τὸ ἐπιστάτης σημαίνει τὸν προεστῶτα καὶ διοικητὴν τοῦ ἔργου· ὅθεν ὁ Πέτρος, τιμῆσαι θέλων τὸν Κύριον, ὠνόμασεν αὐτὸν ἐπιστάτην· Ὡς ἐπιστάτα, λέγει, ἡμεῖς μὲν ἐκοπιάσαμεν ὅλην τὴν νύκτα, καθ' ἣν ἐσιν ὁ ἀρμόδιος τῆς ἀλιείας καιρὸς, ἀλλ' οὐδὲ ἐν ὀψάριον ἐπιάσαμεν· ὁμως « ἐπὶ τῷ ῥήματί σου », ἤγουν πιστεύων εἰς τὸν λόγον σου, πειθόμενος εἰς τὴν προσταγὴν σου, ῥίπτω

τὸ δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν. Τοσαύτην δὲ εὐλάβειαν καὶ ὑπακοὴν ἔδειξεν ὁ Πέτρος, ἐπειδὴ, κὰν οὐκ ἠκολούθει τότε τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, ἐγνώριζεν ὁμως αὐτὸν ἐξότου ὁ αὐτάδελφος αὐτοῦ Ἄνδρέας παρέστησεν αὐτὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ τὸ « Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάν· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος ». Οὐ μόνον δὲ εἶπεν ὁ Πέτρος « Ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον », ἀλλὰ καὶ ἔρριψεν αὐτὸ μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ἀλιείων εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἰωάν. 1,
45.

Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διερῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις, τοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθεῖν καὶ συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

Λουκ. 5, 7.

7.

Ἰδὼν ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀλιεύοντες τὸ πλῆθος τῶν ὀψαρίων, καὶ τὸ δίκτυον σχιζόμενον, διὰ νεύματος ἐκάλεσαν τοὺς μετόχους, ἤγουν τοὺς συντρόφους αὐτῶν, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, ἵνα, ἐλθόντες συμβοηθήσωσιν αὐτοῖς. ἦλθον οὖν ἐκεῖνοι· τοσοῦτον δὲ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο πλοῖα, ἤγουν καὶ τὸ τοῦ Πέτρου καὶ τὸ τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου, ὥστε ὑπὸ τοῦ βάρους ἐβυθίζοντο. Βλέπε δὲ πρῶτον τῆς ἀγίας ὑπακοῆς τὸν καρπὸν, εἶτα σημείωσον, ὅτι, ὅταν μὲν ἀπέχη ἀφ' ἡμῶν ὁ Ἰησοῦς, τότε ἀκαρποὶ μένουσιν οἱ κόποι ἡμῶν, κοπιᾶζομεν δὲ ματαίως· ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Ἰησοῦς πρὸς

ἡμᾶς, τότε οἱ κόποι ἡμῶν καρποφόροι γίνονται· θερίζομεν δὲ πολὺ κέρδος. Τοῦτο τὸ θαῦμα ἰδὼν ὁ Πέτρος,

Λουκ. 5, 8. Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε.

Ματ. 8, 8. Ἐὰν παραβάλῃς τοῦ ἑκατοντάρχου τὸν λόγον « Κύριε, οὐκ εἰμι ἰκανός, ἵνα μου ὡς ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς », τῷ λόγῳ τοῦ Πέτρου « Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε », εὐρίσκεις μεταξύ ἐκείνου καὶ τούτου διαφορὰν μεγάλην· διότι τὸ μὲν εἰπεῖν πρὸς τὸν θέλοντα εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκόν σου, Κύριε, οὐκ εἰμι ἄξιος, ἵνα εἰσέλθῃς εἰς τὸν οἶκόν μου, οὐκ εἰμι ἄξιος τσαύτης τιμῆς, ταπείνωσις σημαίνει ὁ λόγος σου, καὶ εὐλάβειαν πολλήν, καὶ σέβας· τὸ δὲ εἰπεῖν πρὸς τὸν ἤδη εἰσελθόντα εἰς τὸν οἶκόν σου, Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε, ἔκστασιν ψυχῆς σημαίνει, καὶ δειλίαν, καὶ φόβον. Ὅτι δὲ ὁ Πέτρος τότε καὶ ἐθαμβήθη, καὶ ἐφοβήθη, φανερόν ἐστιν ἐκ τῶν ἐξῆς λόγων.

Λουκ. 9, 10. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων, ἧ συνέλαβον ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι· Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.

Τὰ ἀσυνήθη πράγματα προξενοῦσι θάμ-

βος καὶ ἔκστασιν. Αὐτοί, ἀλιεῖς ὄντες, οὐδέποτε εἶδον τοσοῦτον πλήθος ἰχθύων, ἐν τῷ ἅμα συγκλεισθῆναι εἰς τὸ δίκτυον· διὸ τρεπόντως ὁ Πέτρος, ὁμοίως καὶ ὁ Ἰάκωβος, καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ πάντες, ὅσοι ἦσαν μετ' αὐτῶν, ἰδόντες τοσοῦτον πλήθος ὀφθαλμῶν, ἐθαύμασαν· ὁ δὲ Πέτρος οὐ μόνον ἐθαύμασεν, ἀλλὰ καὶ ἐφοβήθη, διότι, ἐὰν οὐκ ἐφοβεῖτο, οὐκ ἔλεγεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς τὸ « Μὴ φοβοῦ ». Ἀλλὰ διὰ τί ἐφοβήθη; τὸ μὲν θάμβος ἔχει τόπον· εἶδε πρᾶγμα θαυμαστὸν καὶ ἐθαμβήθη· ὁ δὲ φόβος τίνα ἔχει λόγον; ἐφοβήθη, λέγει, ἐπειδὴ ἦν ἁμαρτωλός· « Ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι » ἀληθῶς δὲ ἡ ἁμαρτία φόβου πρόξενος. Ἀλλὰ τί ἐφοβήθη; Καὶ τί ἄλλο εἰμὴ τὴν διὰ τὰς ἁμαρτίας τιμωρίαν; ἐγνώρισε διὰ τοῦ θαύματος τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν παντοδυναμίαν. Ὅθεν, βλέπων αὐτὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐφοβήθη τὴν τιμωρίαν· διὸ καὶ ἔσπευδεν ἐκβαλεῖν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· « Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ ». Τοῦτο αὐτὸ βλέπομεν καὶ εἰς τοὺς Γαδαρηνούς· αὐτοὶ παρέβαινον τὸν νόμον, βόσκοντες χοίρους πρὸς τροφήν αὐτῶν· ὅτε οὖν ἤκουσαν, ὅτι τοὺς μὲν δαιμονιζομένους ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τοὺς δὲ χοίρους κατεπόντισεν ἐν τῇ θαλάσῃ, τότε, φοβηθέντες τὴν τιμωρίαν τῆς ἁμαρτίας, παρεκάλουν αὐτόν, ἵνα ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. Τοῦτον τοῦ Πέτρου τὸν φόβον ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς διὰ τοῦ παντοδυναμοῦ αὐτοῦ λόγου « Μὴ φοβοῦ »· ἔπειτα ἀπεκάλυψεν αὐτῷ τὸν σκοπὸν τῆς θείας προνοίας περὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ· « Ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν » μὴ φοβηθῆς,

Λουκ. 11, 7.
Λουκ. 14, 8.

Μάρκ. 5, 15, 17.

λέγει, τὴν τιμωρίαν τῆς δικαιοσύνης μου, ἀλλὰ περίμενε τὴν εὐεργεσίαν τῆς εὐσπλαγγίας μου· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀλιεύσεις οὐχὶ ὀψάρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπιστίας.

Λουκ. 5,
11.

Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Τίνες ἦσαν οὗτοι, οἵτινες, ἀκούσαντες τὸ « Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους » ἔση ζωγρῶν », ἔσυραν τὰ πλοῖα αὐτῶν εἰς τὴν γῆν, ἔπειτα ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ; Οὗτοι ἦσαν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀνδρέας, καὶ ὁ Ἰάκωβος, καὶ ὁ Ἰωάννης, υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου. Τοῦτο δὲ φανερόν ἐστιν ἐκ τῆς διηγήσεως τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου καὶ Μάρκου, οἵτινες συμφώνως διηγοῦνται, ὅτι, τούτους εὐρών ὁ Χριστὸς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἐκάλεσεν αὐτούς, εἰπὼν « Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ ». Ἀλλὰ τρεῖς περὶ τούτου προκύπτουσι δυσκολίαι· πρώτη ἡ τῆς ὀνομασίας τοῦ τόπου, διότι ὁ μὲν Ματθαῖος καὶ ὁ Μάρκος λέγουσι « Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας » ὁ δὲ Λουκᾶς λέγει « Καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ »· δευτέρα, ἡ τῆς ἐργασίας διαφορά, διότι ὁ μὲν Ματθαῖος καὶ ὁ Μάρκος λέγουσιν, ὅτι εὔρεν αὐτούς ὁ Κύριος « βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν

Ματ. 4,
19, 20.
Μάρκ. 1,
17, 18.

Ματ. 4,
18.
Μάρκ. 1,
16.
Λουκ. 5,
10.

Ματ. 4,
18.

θάλασσαν » ὁ δὲ Λουκᾶς λέγει, Ἀποβάντας ἀπὸ τῶν πλοίων, καὶ ἀποπλύνοντας τὰ δίκτυα· τρίτη, ἡ σιωπὴ τοῦ θαύματος, διότι οὐδὲ ὁ Ματθαῖος οὐδὲ ὁ Μάρκος ἐδιηγήθησαν τὰ περὶ τῆς ἄγρας τοῦ πλήθους τῶν ὀψαρίων. Ἀλλὰ τὴν μὲν πρώτην δυσκολίαν εὐκολὰ λύεις, εἰς στοχασθῆς, ὅτι ἡ θάλασσα τῆς Γαλιλαίας, δι' ἧς διέρχεται ὁ Ἰορδάνης, ἐστὶν αὐτὴ ἡ λίμνη Γεννησαρέτ, δύο ἔχουσα ὀνομασίας· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπαντᾶς, λέγων, ὅτι, ἐπειδὴ ἦσαν καὶ μισθωτοὶ σὺν τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς υἱοῖς Ζεβεδαίου ἀλιεῦντες, τινὲς μὲν ἐξ αὐτῶν ἐπλυνον τὰ δίκτυα, τινὲς δὲ ἔβαλλον ἀμφίβληστρον, ἐλπίζοντες ἀγρεῦσαι τότε ὀψάρια, καὶ ὅλην τὴν νύκτα κοπιάσαντες οὐδὲν ἔλαβον· ἡ δὲ τρίτη δυσκολία ἔχει γενικὴν τὴν λύσιν, διότι φανερόν ἐστιν, ὅτι πολλὰ σιωπηθέντα ὑπὸ τοῦ Ματθαίου καὶ Μάρκου συνεγράφησαν ὑπὸ τοῦ Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου· ἔγραψεν ὁμοίως καὶ ὁ Μάρκος τὴν οὐράνιον πρόσκλησιν τῶν ἀποστόλων καὶ τὴν πρόθυμόν αὐτῶν ὑπακοήν. Ἀληθῶς δὲ μεγάλη ἡ προθυμία τῆς καρδίας αὐτῶν, ὑπερβαίνουσα καὶ αὐτὴν τὴν τοῦ προφήτου Ἐλισσαίου προθυμίαν· διότι αὐτὸς, καλεσθεὶς ὑπὸ τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ, ἀπεκρίθη « Καταφιλήσω τὸν πατέρα μου πρῶτον, εἶτα ἀκολουθήσω ὀπίσω σου »· οἱ δὲ θεοὶ ἀπόστολοι, εὐθύς ἀφέντες ἅπαντα, τὸ πλοῖον, τὰ δίκτυα, τοὺς συντρόφους, τοὺς φίλους, τοὺς συγγενεῖς καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν τὸν Ζεβεδαῖον, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ.

Μάρκ. 1,
16.
Λουκ. 5,
2.

Μάρκ. 1,
20.

3. Βασιλ.
19, 20.